

Justitiedepartementet
Enheten för migrationsrätt
103 33 Stockholm

Datum: 2019-03-14
Dnr: Ju2019/00509/L7

Rädda Barnens yttrande över Utkast till lagrådsremiss - Förlängning av lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Rädda Barnen ser med stor oro på utvecklingen av Sveriges och EU:s asylpolitik som i sin strävan att avskräcka människor från att fly till Europa och förmå fler att återvända till sina hemländer, riskerar att leda till allvarliga kränkningar av barns rättigheter. Rädda Barnen har beretts tillfälle att yttra sig över utkastet till lagrådsremiss och vill framföra sina synpunkter på utkastets förslag nedan.

Sammanfattning av Rädda Barnens synpunkter

Rädda Barnen avstyrker förslaget att förlänga lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. För det fall att lagen ändå förlängs, välkomnar vi förslaget att utvidga rätten till familjeåterförening till att även omfatta alternativt skyddsbehövande.

Rädda Barnens ståndpunkter i korthet:

- Rädda Barnen är starkt kritisk till förslaget att förlänga lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. Lagen strider mot FN:s barnkonvention och har uppenbart negativa konsekvenser för integrationen.
- En förlängning av den tillfälliga lagen saknar legitimitet eftersom antalet asylsökande i Sverige nu är betydligt lägre än när lagen infördes och mycket tyder på att det framför allt är andra faktorer, såsom gränskontroller och svårare framkomlighet både till och inom EU, som påverkat antalet asylsökande. Syftet att få fler asylsökande att välja att söka asyl i andra EU-länder har heller inte uppfyllts.
- Lagstiftningen är komplicerad, bristfällig och ger utrymme för godtyckliga tolkningar. Lagar som saknar trovärdighet och förutsägbarhet riskerar att undergräva tilltron till rättsstaten.
- Rädda Barnen avstyrker förslaget att fortsätta bevilja tidsbegränsade istället för permanenta uppehållstillstånd till skyddsbehövande. Det finns uppenbara fördelar med att bevilja permanenta uppehållstillstånd, särskilt för barn. Det påverkar inte minst barns känsla av trygghet och säkerhet vilket är grundläggande för att barn till fullo ska kunna tillgodogöra sig sina rättigheter enligt barnkonventionen.
- Rädda Barnen är kritisk till den åtskillnad som görs mellan flyktingar och alternativt skyddsbehövande när det gäller längden på uppehållstillståndet. Det finns ingen anledning att anta att längden på skyddsbehoven mellan flyktingar och alternativt skyddsbehövande varierar i någon större utsträckning och det saknas dessutom en motivering till varför deras rättigheter skulle avvika från varandra.

- Möjligheten att beviljas ett permanent uppehållstillstånd är enligt nuvarande lagstiftning kraftigt begränsad och försörjningskraven som ställs är höga. Barn utesluts nästan helt från möjligheten att beviljas permanent uppehållstillstånd.
- Vad gäller uppehållstillstånd till kategorin ”övriga skyddsbehövande” avstyrker Rädda Barnen förslaget att fortsättningsvis undanta den kategorin möjlighet till uppehållstillstånd.
- Rädda Barnen är starkt kritisk till den omfattande begränsning som gjorts i den tillfälliga lagen av möjligheten att få uppehållstillstånd på synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter. Begränsningen drabbar i stor utsträckning barn, framför allt ensamkommande barn och barn med uppgivenhetssyndrom. Ändringen har bidragit till ökad psykisk ohälsa bland ensamkommande barn och unga och att allt fler avviker från systemet och lever som ”papperslösa”. Utsattheten och risken för exploatering hos denna grupp är stor.
- Rädda Barnen välkomnar att regeringen ska driva en ny humanitär skyddsgrund i den parlamentariska kommitté som ska tillsättas för att se över framtidens migrationspolitik. Kommittén bör inför varje enskilt förslag grundligt analysera vilka konsekvenser förslagen har för barn och utveckla en humanitär skyddsgrund som till fullo respekterar FN:s barnkonvention.
- Rädda Barnen välkomnar förslaget att utvidga rätten till familjeåterförening till att även gälla personer som beviljas alternativ skyddsstatus. Dock kvarstår flera hinder som innebär att rätten till familjeåterförening riskerar att åsidosättas i praktiken.
- De som inte lyckas ansöka om familjeåterförening inom tre månader åläggs strikta försörjningskrav som utgör ett stort hinder eftersom både kraven på inkomstnivå och bostadsstandard är högt satta.
- I den ekonomiska konsekvensanalysen bortser regeringen från de samhällsekonomiska kostnaderna som den begränsade lagstiftningen har lett till och fortsättningsvis kommer att leda till. Här avses i synnerhet de negativa effekter som tidsbegränsade uppehållstillstånd, begränsad rätt till familjeåterförening och begränsad tillämpning av ömmande omständigheter leder till i form av oro, stress och psykisk ohälsa.
- Rädda Barnen anser att den barnkonsekvensanalys som görs i lagförslaget är för ytlig och bristfällig med tanke på den stora negativa inverkan lagstiftningen har på barn.

Rädda Barnens synpunkter i detalj

Lagens legitimitet

Rädda Barnen är starkt kritisk till förslaget att förlänga lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (den tillfälliga lagen) till och med den 19 juli 2021. Redan inför ikraftträdandet av den tillfälliga lagen den 20 juli 2016 framförde Rädda Barnen omfattande kritik mot förslaget och avstyrkte det i sin helhet. Lagen strider i flera hänseenden mot FN:s barnkonvention, som blir lag i Sverige år 2020, och lagen har uppenbart negativa konsekvenser för integrationen.

När regeringen presenterade lagändringen i november 2015 var man tydlig med att det handlade om en tillfällig lagstiftning i syfte att skapa ett ”andrum för svenskt flyktingmottagande” och för att fler asylsökande skulle välja att söka asyl i andra EU-länder. Just tillfälligheten var en förutsättning för att lagen alls skulle röstas igenom. Antalet asylsökande i Sverige är nu det lägsta på 13 år och

mycket tyder på att det framför allt är andra faktorer, såsom gränskontroller och svårare framkomlighet både till och inom EU, som påverkat antalet asylsökande.¹ Lagen har inte heller lett till att fler asylsökande söker sig till andra EU-länder, tvärtom har flera EU-länder infört mer restriktiv lagstiftning i syfte att minska sitt asylmottagande. Genom den tillfälliga lagen har Sverige istället försämrat sina möjligheter att påverka andra EU-länder att öka sitt asylmottagande. Om Sverige ska vara ett föredöme för andra länder och främja utvecklingen av en human migrationspolitik inom EU måste Sverige också föregå med gott exempel.

Regeringen väljer ändå att förlänga en lagstiftning med långtgående inskränkningar av skyddsbehövandes rättigheter utan att göra någon genomgripande analys av det faktiska behovet av en sådan lagstiftning. Den snabba lagstiftningsprocessen har också lett till en komplicerad och bristfällig lagstiftning med flera parallella lagar vilket har försvårat tillämpningen och undergrävt rättssäkerheten för den enskilde. Lagstiftning som saknar trovärdighet och förutsägbarhet riskerar att undergräva tilltron till rättsstaten. För den enskilde innebär detta stora svårigheter att förstå sina förutsättningar och rättigheter, vilket i sig kan leda till ytterligare psykiska påfrestningar för en grupp som redan drabbats av svåra umbäranden i hemlandet och under flykten.

Uppehållstillståndens längd och skyddsgrunder

Rädda Barnen avstyrker förslaget att fortsätta bevilja tidsbegränsade istället för permanenta uppehållstillstånd till skyddsbehövande. Det finns uppenbara fördelar med att bevilja permanenta uppehållstillstånd, särskilt för barn. Det påverkar inte minst barns känsla av trygghet och säkerhet vilket är grundläggande för att barn till fullo ska kunna tillgodogöra sig sina rättigheter enligt barnkonventionen.² Möjligheterna för barn att beviljas ett permanent uppehållstillstånd är nästintill obefintliga i den tillfälliga lagen. För att beviljas ett permanent uppehållstillstånd krävs försörjning genom anställning eller näringsverksamhet vilket innebär diskriminering gentemot barn i förhållande till vuxna enligt artikel 21 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet för ensamkommande barn.³ Den ventil som infördes i 18 § och som ger barn en möjlighet till permanent uppehållstillstånd ”om det vid en samlad bedömning av barnets situation finns sådana synnerligen ömmande omständigheter relaterat till ett varaktigt nedsatt hälsotillstånd hos barnet att det absolut krävs att han eller hon beviljas ett permanent uppehållstillstånd”, har tillämpats väldigt restriktivt. Den restriktiva tolkningen har gjort att till exempel barn med uppgivenhetssyndrom i princip utesluts från möjligheten till permanent uppehållstillstånd, något som bland annat Socialstyrelsen konstaterat är avgörande för att förbättra hälsotillståndet för dessa barn.⁴

Regeringen är mån om att förbättra integrationen i Sverige och framhåller i utkastet till lagrådsremiss att utmaningarna fortsatt är stora bland annat när det gäller nyanländas etablering. Därför ställer sig Rädda Barnen frågande till att regeringen fortsättningsvis vill bevilja tillfälliga uppehållstillstånd som istället har negativ inverkan på integrationen. Om goda möjligheter till en tillfredsställande etablering är avgörande bör nyanlända också ges rimliga förutsättningar. Studier

¹ Se till exempel <https://sweref.org/migrationsrattens-framtid-en-redogorelse-de-juridiska-riskerna-med-att-forlanga-den-tillfalliga-lagen/>

² Till exempel barnets rätt till utveckling (art 6), hälsa (art 24), utbildning (art 28 och 29) och rehabilitering av traumatiska händelser (art 39).

³ <https://fra.europa.eu/sv/charterpedia/article/21-icke-diskriminering>

⁴ <https://www.socialstyrelsen.se/Lists/Artikelkatalog/Attachments/19031/2013-4-5.pdf>

visar på att ovetskapen kring uppehållstillståndet ofta skapar stress och oro. Det hämmar dessutom inlärningen, motivationen och anpassningen till det nya hemlandet.⁵ UNHCR talar om vikten av varaktiga lösningar (durable solutions) vilket även innefattar en säker juridisk status och ett långsiktigt uppehållstillstånd. Detta har extra stor betydelse för barn och deras möjlighet att utvecklas.⁶ Dessutom är tillfälliga uppehållstillstånd även ett slöseri med ekonomiska resurser eftersom upprepade prövningar är resurskrävande.

Vidare är Rädda Barnen kritisk till den åtskillnad som görs mellan flyktingar och alternativt skyddsbehövande när det gäller längden på uppehållstillståndet. Det finns ingen anledning att anta att längden på skyddsbehoven mellan flyktingar och alternativt skyddsbehövande varierar i någon större utsträckning och det saknas dessutom en motivering till varför deras rättigheter skulle avvika från varandra.⁷ Enligt EU:s skyddsgrundsdirektiv (2011/95/EU) ska flyktingar och subsidiärt (alternativt) skyddsbehövande ges samma rättigheter.⁸ Ett flertal EU-länder gör ingen åtskillnad i längden på uppehållstillstånden mellan flyktingar och alternativt skyddsbehövande och det bör Sverige inte heller göra.

Möjligheten att beviljas ett permanent uppehållstillstånd är enligt nuvarande lagstiftning kraftigt begränsad och försörjningskraven som ställs är höga. Barn utesluts nästan helt från möjligheten att beviljas permanent uppehållstillstånd. Om regeringen inte återinför permanenta uppehållstillstånd som regel, vilket vore bättre både i humanitärt och samhällsekonomiskt hänseende, bör åtminstone längden på de tillfälliga tillstånden utökas till minst fem år för både flyktingar och alternativt skyddsbehövande. Vid förlängning av tillstånden bör permanenta uppehållstillstånd då beviljas, utan krav på försörjning. Detta både för att förbättra den psykiska hälsan hos de skyddsbehövande och därmed underlätta integrationen men även för att bespara samhället onödig administration och samhällsekonomiska förluster på grund av utbredd psykisk ohälsa.

Vad gäller uppehållstillstånd till kategorin ”övriga skyddsbehövande” avstyrker Rädda Barnen förslaget att även i fortsättningen undanta den kategorin möjlighet till uppehållstillstånd. Denna kategori har tidigare rört ett fåtal skyddsbehövande som inte passerat in under de andra kategorierna. Det saknas dock en analys av vilka grupper som berörs av att denna skyddsgrund frångås. Som framhålls i utkastet till lagrådsremiss regleras inte denna kategori av EU-rätten vilket innebär att Sverige själv kan välja att tillämpa denna oaktat de processer som sker på EU-nivå. Rädda Barnen har i tidigare remissvar uttryckt oro för att helt ta bort en skyddsgrund. Risken ligger i att själva avskaffandet kan legitimeras att den inte återinförs, vilket detta utkast till lagrådsremiss bekräftar, trots att kategorin kan komma att bli ännu viktigare i framtiden.

⁵ Se till exempel

https://www.redcross.se/contentassets/4902f3efe95149158fd3b55310ef2cb8/humanitara_konsekvenser-av-den-tillfalliga-utlanningslagen.pdf;

https://www.refugeecouncil.org.uk/assets/0001/7080/Limited_leave_report_final_September.pdf

⁶ <https://www.unhcr.org/excom/exconc/4357a91b2/conclusion-local-integration.html>

⁷ <https://www.unhcr.org/4c5037f99.pdf>

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0095&from=sv> (39)

Begränsningen av ömmande omständigheter

Rädda Barnen är starkt kritisk till den omfattande begränsning som gjorts i den tillfälliga lagen av möjligheten att få uppehållstillstånd på grund av synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter. Rädda Barnen avstyrker i sin helhet förslaget att fortsätta begränsa möjligheten till uppehållstillstånd på denna grund.

Den begränsning som genomfördes i samband med att den tillfälliga lagen trädde i kraft drabbar i stor utsträckning barn, framför allt ensamkommande barn och barn med uppgivenhetssyndrom. Den tillfälliga lagens vaga formulering om att ett uppehållstillstånd på grund av ömmande omständigheter endast kan beviljas ”om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa eller avvisa utlännigen” har lett till bristande enhetlighet i bedömningarna och inneburit en rättsosäker process för personer i ömmande situationer. Dessutom har Migrationsverket i samband med att den tillfälliga lagen trädde i kraft frångått den åtskillnad som myndigheten tidigare gjorde mellan barn och vuxna i förhållande till vilken nivå som krävs för att kränkningarna ska anses oacceptabla. Även Europadomstolen har i flera avgöranden gjort skillnad på vad som utgör en oacceptabel kränkning av artikel 3 för barn och vuxna och man har då lagt vikt vid barns särskilda utsatthet.⁹ Om Sverige menar allvar med att inkorporera barnkonventionen i svensk lagstiftning år 2020 måste man i större utsträckning säkerställa att principen om barnets bästa tydliggörs och respekteras, i såväl lagstiftning som praxis.

Den restriktiva lagstiftningen i kombination med ändrad praxis hos Migrationsverket har också lett till att många ensamkommande barn som tidigare fått permanent uppehållstillstånd på denna grund, då de saknar ordnat mottagande i hemlandet, istället fått tillfälliga uppehållstillstånd fram till 18-årsdagen efter vilken de sedan kan utvisas. Den öppning som infördes i detta hänseende genom den så kallade ”gymnasielagen” kringskärs dock genom den orimliga bevisbörda som ofta läggs på det sökande barnet att bevisa att hen verkligen saknar ordnat mottagande. I många avslagsbeslut där Migrationsverket hävdar att ordnat mottagande finns, trots att det inte går att fastställa, har många barn svårt att bevisa motsatsen. Såsom lagen är formulerad i dagsläget leder detta till att ett stort antal barn fräntas möjligheten att söka uppehållstillstånd på grund av studier eftersom de inte anses sakna ordnat mottagande, vilket lagen kräver. Rädda Barnen anser att denna problematik måste åtgärdas så att även de barn som av Migrationsverket anses ha ordnat mottagande i hemlandet får en möjlighet till uppehållstillstånd för studier i enlighet med den tillfälliga lagen. Att en begränsad grupp unga som hunnit fylla 18 år under den långa asylprocessen tillfälligt gavs en chans till uppehållstillstånd för studier genom den så kallade ”nya gymnasielagen” var högst önskvärt, trots lagens komplexitet, men att barn som konstaterat är under 18 år fräntas denna chans är inte acceptabelt.

Överlag är Rädda Barnen mycket kritisk till utvecklingen av såväl lagstiftning som praxis vad gäller ömmande omständigheter. Ändringarna drabbar speciellt barn som redan lever i stor utsatthet. Begränsningarna har också bidragit till ökad psykisk ohälsa bland ensamkommande barn och unga och att allt fler avviker från systemet och lever som ”papperslösa”. Utsattheten och risken för

⁹ Europadomstolens dom Tarakhel mot Schweiz ans. nr. 29217/12; Popov mot Frankrike, ans. nr. 39472/07 och 39474/07

exploatering hos denna grupp är stor. Det är på många sätt inhumant och ohållbart. Att de få som ändå beviljas uppehållstillstånd på grund av ömmande omständigheter inte har rätt att återförenas med sina familjer är ytterligare en allvarlig brist enligt Rädda Barnen.

Rädda Barnen välkomnar dock att regeringen ska driva en ny humanitär skyddsgrund i den parlamentariska kommitté som ska tillsättas för att se över framtidens migrationspolitik. Inför utredningen vill Rädda Barnen betona vikten av ett tydligt barnrättsperspektiv där stor vikt läggs vid barnets bästa. Enligt FN:s barnrättskommittés kommentar nr 6 får till exempel ”argument som inte är rättighetsbaserade, till exempel sådana som rör allmän migrationskontroll, [...] inte ges företräde framför hänsyn till barnets bästa”.¹⁰ Detta får inte glömmas bort. Den parlamentariska kommittén bör inför varje enskilt förslag grundligt analysera vilka konsekvenser förslagen har för barn och utveckla en humanitär skyddsgrund som till fullo respekterar FN:s barnkonvention.

Rätten till familjeåterförening

Rädda Barnen välkomnar förslaget att utvidga rätten till familjeåterförening till att även gälla personer som beviljas alternativ skyddsstatus. Detta borde egentligen vara en självklarhet och är något som vi, tillsammans med många andra, lyft som en humanitär nödvändighet ända sedan den tillfälliga lagen infördes. Dock kvarstår flera hinder som innebär att rätten till familjeåterförening riskerar att åsidosättas i praktiken. Till exempel krävs det för att undgå de strikta försörjningskraven att en ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning görs inom tre månader efter att den person som utläningen återoppar anknytning till har beviljats uppehållstillstånd. Det första hindret för många sökanden, bland annat från Syrien, är svårigheten att praktiskt ta sig till en ambassad för att kunna ansöka. Dessutom är ansökningsprocessen komplicerad och information om vilka regler som gäller är otydlig vilket gör att många missar tremånadersgränsen.

Utöver de praktiska svårigheterna för familjer till exempel vad gäller dokumentation, resa och tillgängliga intervjutider ligger handläggningstiden hos Migrationsverket i dagsläget på över ett år. Det blir då svårt för en alternativt skyddsbehövande med ett 13-månaders uppehållstillstånd att lyckas återförenas med sin familj innan tillståndet löper ut. Detta är ytterligare en negativ konsekvens av att bevilja så korta tillstånd som 13 månader, vilket gör det svårare för den enskilde att få sina rättigheter tillgodosedda samtidigt som utmaningarna för rättstillämparen ökar. Genom den tillfälliga lagen har regeringen placerat ett orimligt stort tolkningsansvar på rättstillämparen vilket gett upphov till godtyckliga och osäkra bedömningar.

Rädda Barnen är också kritisk till att tremånadersregeln även gäller kvotflyktingar som efter beviljat uppehållstillstånd först ska ta sig till Sverige och endast därefter kan bli aktuella för familjeåterförening. Ett förslag för att underlätta processen vore att anknytningspersonen här i Sverige skulle kunna initiera ansökan själv och därmed minska svårigheterna för familjemedlemmarna på flykt. Detta skulle även minska utsattheten för många av de barn som annars utsätts för stora risker under resan till ambassaden och under väntetiden utanför hemlandet.

¹⁰ <https://www.barnombudsmannen.se/globalassets/dokument-for-nedladdning/publikationer/allmanna-kommentarer/ak-06-behandlingen-av-ensamkommande-barn.pdf>;

Joint general comment No. 3 of the Committee on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families and No. 21 of the Committee on the Rights of the Child on the Human Rights of Children in the Context of International Migration

För de som inte lyckas ansöka om familjeåterförening inom tre månader utgör de strikta försörjningskraven ett stort hinder eftersom både kraven på inkomstnivå och bostadsstandard är högt satta. Att eftersträva försörjning genom arbete är naturligtvis eftersträvansvärt och för majoriteten av de nyanlända ett självklart mål. Dock finns det svåra utmaningar för många nyanlända att ta sig in på såväl arbets- som bostadsmarknaden och de försörjningskrav som ställs är många gånger orimliga. Många nyanlända lider dessutom av olika typer av trauma eller stressyndrom vilket gör det ännu svårare att hitta varaktig försörjning. Rädda Barnen anser inte att detta ska utgöra ett hinder mot att kunna återförenas med sin familj i enlighet med artikel 8 i Europakonventionen och artikel 9 och 10 i Barnkonventionen.

Den ventil som införts i 13 § den tillfälliga lagen och som i undantagsfall tillåter familjeåterförening om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande att neka uppehållstillstånd är otydligt formulerad och har lett till en mycket restriktiv tolkning där barnets bästa ofta åsidosätts. Sverige behöver en långsiktig och human migrationspolitik som respekterar centrala konventioner om mänskliga rättigheter, däribland Europakonventionen och Barnkonventionen. En central del i detta är att Sverige respekterar barns rätt att leva med sina föräldrar.

Ekonomiska konsekvenser

I utkastet till lagrådsremiss bedömer regeringen att en förlängning av den tillfälliga lagen kommer att minska statens utgifter avsevärt de kommande åren. Detta på grund av att antalet asylsökande kommer att minska och kostnaderna för mottagandet likaså. Även anhöriginvandringen bedöms minska på sikt. Exakt vad regeringen grundar denna analys på redogörs inte närmare för. Rädda Barnen hävdar liksom tidigare att mycket tyder på att det framför allt är andra faktorer, såsom gränskontroller och svårare framkomlighet både till och inom EU, som påverkat antalet asylsökande. Vad regeringen dessutom bortser från i den ekonomiska analysen är de samhällsekonomiska kostnaderna som den begränsade lagstiftningen har lett till och fortsättningsvis kommer att leda till. Här avses särskilt de negativa effekter som tidsbegränsade uppehållstillstånd, begränsad rätt till familjeåterförening och begränsad tillämpning av ömmande omständigheter leder till i form av oro, stress och psykisk ohälsa. Detta hämmar i sin tur integrationen vilket såklart får ekonomiska konsekvenser utöver de rent humanitära.

Barnkonsekvensanalys

Rädda Barnen vill framhålla att den tillfälliga lagen på flera sätt strider mot FN:s barnkonvention och uppenbart har, såsom redovisats ovan, negativa konsekvenser för de barn som berörs. Den barnkonsekvensanalys som görs i lagförslaget är för ytlig och bristfällig med tanke på den stora negativa inverkan lagstiftningen har på barn. Att olika intressen måste vägas mot varandra är självklart men Rädda Barnen vill än en gång påpeka att argument som rör allmän migrationskontroll, enligt FN:s barnrättskommitté, inte bör ges företräde framför hänsyn till barnets bästa.¹¹

¹¹ <https://www.barnombudsmannen.se/globalassets/dokument-for-nedladdning/publikationer/allmanna-kommentarer/ak-06-behandlingen-av-ensamkommande-barn.pdf>;

Rädda Barnen saknar också en tydlig koppling av förslagen till artikel 24 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna som är juridiskt bindande för Sverige. Artikel 24 konkretiserar vad medlemsstaterna särskilt ska beakta utifrån barnets rättigheter:

- 1. Barn har rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd. De ska fritt kunna uttrycka sina åsikter. Dessa åsikter ska beaktas i frågor som rör barnen i förhållande till deras ålder och mognad.*
- 2. Vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner, ska barnets bästa komma i främsta rummet.*
- 3. Varje barn har rätt att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande till och direkta kontakter med båda föräldrarna, utom då detta strider mot barnets bästa.*

Slutligen framhålls i utkastet till lagrådsremiss att en jämnare fördelning av asylsökande i EU skulle skapa bättre förutsättningar för att ge ett bra mottagande av de barn som kommer till Sverige. Även om det på lång sikt finns fördelar för barn med en jämnare fördelning mellan EU-länder blir det märkligt att använda detta som ett argument för att förlänga den tillfälliga lagen ur ett barnrättsperspektiv, när en jämnare fördelning inte har uppnåtts under den tid som lagen varit i kraft.

Stockholm den 14 mars 2019

Ola Mattsson

Chef Sverigeprogrammet
Rädda Barnen

